

Дамян Дамянов

Покруса

Душата ми вихрушка я обрули,
защо я пуснах гола и пеша
сред вашите ласкателства и хули...
Защо ви дадох своята душа?

Защо ли като храм ви я отворих
без да помисля аз, че някой ден
незнайно кой от вас, жестоки хора
иконите без свян ще окраде.

Не съжалявам, че е пуст олтара
и че вратите са разбити с бяс,
но съжалявам че със своята вяра
днес няма где да се помоля аз.

Душата ми, обрулена и мъртва
пустее без икони и олтар...
Във нея аз ви пуснах като в църква,
а трябваше да сложа катинар!

КРАЙ

© 1995 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Вася Константинова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8586>]